

Dag Lieve mensen,

Een korte samenvatting uit een lezing van zuster Valapilla:

Hierbij ontvangt u een wat sombere weerspiegeling van onze huidige samenleving denk ik, maar toch vrij reëel weergegeven.

Jezus stond destijds aan de oever van het meer.

Hebt u wel eens aan uw eigen verleden gedacht?

Ja, sommigen heeft Hij ook geroepen, maar u hebt uw net vastgehouden. Nee zonder mij, u kunt de buurman eens vragen. Of: anderen zullen U volgen. Ik heb genoeg te eten, het gaat me goed, ik heb een mooi huis, wat mis ik dan? U moet de domme mensen hebben, die moeten U volgen, zij die niets hebben, die niet hebben gestudeerd.

Maar in uw leven voelt u zich ongelukkig en wie geven we de schuld? "Jezus" Waarom doet God zoiets met mij. Maar denk eens na. God maakt geen fouten in ons leven. Wie maakt fouten in zijn leven? ik!!!

Ja ja, allemaal maken ze fouten. Nee ik maak de fouten. Ga de wereld in en verkondig het Evangelie.

Aan wie vraagt Jezus dit allemaal? Ons heeft hij nodig. Er worden kinderen getransporteerd voor goedkope arbeid, of kindsoldaten om oorlogen te voeren, en hoeveel kinderen worden er niet gedood in de moederschoot?, hulpeloze kinderen, ieder jaar worden er 50 miljoen kinderen geaborteerd, arme kinderen, de kinderen zijn Gods eigendom.

Dus heeft God ons nodig en onze handen!!.

Laten wij Hem gaan helpen; of je nu getrouwd bent of zuster of alleen bent. Nu is de tijd. Nu is het de tijd van genade. We zouden moeten aannemen wat de Heer ons geeft.

We moeten niet een boom vasthouden en zeggen mij gaat het goed: een boom van rijkdom en van trots.

Soms denkt men als men een zuster ziet: is dat een moslim vrouw? Dat is toch triest,

20 jaar geleden was dit ondenkbaar.

Zuster Valapilla liep onlangs door het park en een groep van 60 plussers liep haar voorbij. De zuster groette hen vriendelijk, maar niemand zei iets terug. Ze keken elkaar aan en vroegen: "Ken je haar?".

De mensen groeten elkaar al niet meer, verzuchtte de zuster.

Vroeger zagen we een priester bij ons thuis. En dan moesten we van onze ouders zeggen: geloofd zij Jezus Christus. Dan zei de priester: "Genade mijn kind".

En nu, priester wat is een priester? Ze weten nu niet eens waarom hij een boordje draagt, ze weten het niet, waarom niet? Omdat er zo weinig priesters

zijn. De mensen weten ook niet wat er in de kerk gebeurt. Ze zoeken overal alleen maar de fouten, meer niet. Maar wat er eigenlijk in de kerk gebeurt, weet men niet.

Dan nu enkele mooie getuigenissen:

Een man getuigt dat hij al 10 jaar last had van een pijnlijke schouder, en nu volledig pijnvrij is.

Een andere mevrouw heeft al 20 jaar last van een pijnlijke schouder. Nu is ze genezen. Ze vertelde dat ze de was niet meer op kon hangen. Zuster Valapilla zegt dat ze niet genezen is om de was op te kunnen hangen, maar om te lofprijzen.

Jesus heeft jullie genezen, zodat de mensen zien dat jullie allemaal geloven en hoop hebben.

Jesus had in een boodschap tegen de zuster gezegd dat er veel genezingen zouden plaatsvinden en dat er 15 mensen met schouderproblemen waren. Zuster Valapilla zegt: "Ik heb er een paar weggestuurd, omdat het belangrijk is dat ze van tevoren hebben gebiecht. Zonde vrij zijn, vergeving hebben ontvangen, anders heeft het geen zin, dan is er een blokkade. Maar als deze mensen straks terugkomen worden ze ook genezen".

Dan een mooi getuigenis van een zuster tijdens een retraite in Vaalbeek in België enkele jaren geleden, waar destijds aartsbisschop Leonard uit België bij aanwezig was in 2015.

De zuster vertelde haar bijzondere getuigenis, zoals zij het heeft ervaren: Er gebeurde hier iets heel bijzonders in mijn leven, ik mocht een grote genade ontvangen, die mij tot op de dag van vandaag overweldigt. Ik kan weer volledig horen. 7,5 jaar heb ik hoorapparaten gedragen en was toe aan mijn 3de paar, omdat het gehoor sterk achteruitging. De zuster vroeg tijdens de retraite wie er

hoorapparaten droeg? Er melden zich 7 personen. Iedereen moest de apparaten verwijderen.

Pastoor Huber en de zuster hadden voor haar gebeden. Ze zegt: in mijn oren werd het heel heet. Toen ze weer op haar plaats was gaan zitten hoorde ze nevelgeluiden, die ze lang niet meer had gehoord. Ze hoorde ook de soeplepels weer in de soepkoppen. En in de nacht kon ze niet slapen, omdat ze zoveel onbekende geluiden hoorde en deuren, die open gingen etc.

De eerste 3 dagen had ze iedere dag de apparaten in de hand en twijfelde of ze ze in moest doen.

Maar ze realiseerde zich dat de realiteit was, dat ze de lepels in de kopjes toch echt hoorde.

Jesus had haar dus toch echt genezen!

Toen is ze na 3 maanden naar de hoorspecialist gegaan voor een controle en een nieuwe hoortest.

De ene medewerker heeft de andere geroepen, "Kom dan toch eens kijken"!!

Zo ook de eigenaar. Iedereen was stomverbaasd, dit hebben we nog nooit meegemaakt. Wie is die zuster vroegen ze, kunnen wij daar ook naar toe?

Dank u Jezus! Jezus leeft vandaag, zegt ze tot besluit.

De voorbereidingen voor de retraite zijn reeds enige tijd in volle gang

Nog slechts enkele weken dan is het zover

In de loop van deze maand zal ik nog enkele foto's doorsturen omdat veel mensen nog niet in Huis Raphael zijn geweest, of de gebedshal hebben bezocht.

Inschrijven kan via de onderstaande link

Retraite 7 t/m 11 november

Inschrijven retraite dinsdag 7 november t/m zaterdag 11 november bij zuster Valappila in huis Raphael. Retraite is inclusief vervoer en overnachting.

De retraite zal plaatsvinden met vertaling van Duits naar Nederlands.

De kosten zijn 390 euro inclusief alles

Opstapplaatsen bus vertrek dinsdag 7 november

08:30 Centraal station, Astridplein, Antwerpen

10:00 Trein station Genk

11:00 Trein station Heerlen

Verwachte aankomst 16:00 Bad Soden.

Neem contact op als u hulp nodig heeft bij het plannen van de reis.

Inschrijven via onze website: retraitezustermargaritha.org

Met vriendelijke groet,

Joep Habets

0031 622951332

